

Italie.

ROME, 30 january.

Den 24 january laatstleden is te Napels, ten gevolge eener ziekte van 40 dagen, overleden zijne eminentie de kardinaal *Firrao*; hij was overste van het collegie der kardinalen-priesters, en werd den 20 july 1763 geboren; *Z. H. Pius VII* verhefte hem in den jare 1801 tot de waardigheid van kardinaal; in weerwil zijner hooge jaren, had hij het volle genot zijner verstandelijke vermogens en woonde in het afgeloopen jaar het conclave bij; zijn stoffelijk overblijfsel is naar de aartsbisschoppelijke kerk overgebracht en in den grafkelder voor de aartsbisschoppen van Napels ter aarde besteld.

— In eene vergadering, gehouden den 19 january, heeft de pauselijke hooge school van *St. Lukas* tot honoraire leden benoemd: de heeren *baron Coenradus Adolf de Malsen*, kamerheer van *Z. M. den Koning van Beijeren* en deszelfs buitengewoon gezant en minister plenipotentiaris bij den Heiligen Stoel, alsmede den heer kommandeur *Franciskus Moniz Tavares*, zaakgelastigden van *Z. M. den Keizer van Brazilië* bij den H. Stoel.

— De ridder *Viconti* is tot eeuwigdurend secretaris der archéologische akademie van Rome benoemd.

Zweden.

STOKHOLM, 29 january.

Eene nieuwe wet op de drukpers is op dit oogenblik aan de beraadslaging der staten onderworpen; volgens hare bepalingen zal de jury, wegens misdrijven op de drukpers, worden afgeschaft, welke aan de beslissing der koninklijke gerechtshoven zullen onderworpen zijn; de opperkanselier zou het regt niet hebben om de dagbladen verbeurd te verklaren, noch de uitgevers van tijdschriften de verplichting meer op te leggen, om borgtogt te stellen; de vier staten hebben over de meeste dezer punten verschillende besluiten genomen, en het is waarschijnlijk, dat het comité tot zamenstelling geroepen zal worden, om de onderscheidene gevoelens te vereenigen en het ontwerp van wet te wijzigen, hetwelk alsdan in de aanstaande zitting aan de staten, en indien het aangenomen wordt, aan de bekrachtiging van den Koning zal onderworpen worden.

Den 25 hebben de redenaars van de staten een verhoor bij den Koning gehad, en sedert, zegt men, dat de zitting aanstaanden vrijdag zal gesloten worden.

Nederlanden.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van maandag 15 february.

De vergadering is omstreeks één uur geopend.

Zijne excellentie de minister van financiën was in de zaal tegenwoordig. Eenige ingekomene petitiën, waaronder eene van ingezetenen van Venlo, welke eene belasting op de koffij verzoeken, zijn in handen der commissie tot de petitiën gesteld.

Hierna werden de beraadslagingen over het ontwerp van wet, omtrent de te makene veranderingen in het tarief van in-, uit- en doorvoer, geopend. De heeren *Byleveld*, *Donker Curtius*, *Rengers*, *van Dam van Isselt*, *op den Hooff*, *Weerts*, *G. G. Clifford*, *van Alphen*, *Warin*, *Fockema*, *Beelaerts*, *de Secus*, *de Stassart*, *de Jonge* en *d'Anethan* voerden achtervolgens het woord. De heer *van Sytzama*, welke zich mede als spreker had laten inschrijven, was, volgens het zeggen van den voorzitter, door onpasselijkheid verhinderd geworden de zitting bij te wonen.

Eenige dezer sprekers verklaarden zich tegen de voorgestelde veranderingen, omdat die den handel en nijverheid benadeelen en aan het voorgesteld doel niet beantwoorden zouden, waartrent zij de bijzonderheden, voornamelijk met betrekking tot het blikwerk, koper, suiker, boter en kaas, aanhaalden en ontwikkelden; andere leden zouden de nadere inlichtingen van Zijne Exc. den minister van financiën afwachten, ten einde het uitbrengen hunner stemmen te bepalen.

Zijne Exc. de minister van financiën het woord bekomen hebbende, verdedigde de wet tegen de gemaakte aanmerkingen.

De heeren *van Dam van Isselt*, *Byleveld*, *Warin* en *Pescatore* kortelijk Zijne Exc. den minister van financiën gerepliceerd hebbende, werd de wet bij hoofdelijke stemming in omvraag gebracht en met 56 tegen 23 stemmen aangenomen. Tegen hebben gestemd de heeren *Byleveld*, *op den Hooff*, *van Dam van Isselt*,

d'Escury, *Fockema*, *Boddaert*, *Backer*, *Donker Curtius*, *van Reenen*, *van Toulon*, *van Alphen*, *van Wickevoort Crommelin*, *De-del*, *van Randwyck*, *G. G. Clifford*, *de Jonge*, *van Nagell*, *Repelaer*, *Weerts*, *Warin*, *van Boelens*, *Luzak* en *Beelaerts*

Daarna is de vergadering omstreeks half vijf ure zonder bepaald adjournement gescheiden.

TILBURG, 13 february.

Op geene plaatsen kan de gestrengte en langdurige winter harder drukken, voornamelijk op de arbeidzame klasse, dan op eene fabriekplaats; dit is dan ook de oorzaak, dat thans een aantal onzer nijverste en braafste ingezetenen tot de nijpendste armoede vervallen zijn, niet door gebrek aan werk, hetwelk hier, Gode zij dank! niet ontbreekt, maar omdat de strenge koude hen al sedert bijna drie maanden verhindert te werken. Ten einde dan ook in dezen grooten nood te voorzien, is ons gemeentebestuur al sedert eenen geruimen tijd werkzaam geweest om de schamele armen zoo veel mogelijk te hulp te komen; behalve de buitengewone toelage aan de armen, heeft er door deszelfs weldadige zorg reeds eene tweede algemeene collecte plaats gehad, van dat gevolg, dat men nog eenen geruimen tijd zal kunnen blijven voortgaan met 'swekelijks ruim 4000 portien, en des noods meer zeer gezonde en krachtige soep in onderscheidene reizen aan alle hulpbehoevenden uit te deelen, en van tijd tot tijd brood en brand er bij te voegen: dit, gevoegd bij den gewonen onderstand en de bijzondere aalmoezen, zal onze hulpbehoevenden door dezen strengen winter helpen; dank zij aan ons gemeentebestuur voor deszelfs vaderlijke zorg, alsmede dank aan Tilburg's liefdadige ingezetenen, welke hierdoor inderdaad toonen, dat zij hun bestuur in het goede willen ondersteunen.

ARNHEM, 14 february.

Volgens berigten uit Dusseldorp, van den 11 dezer, was het ijs in den morgen van dien dag in volle beweging, gelijk ook 's avonds van dien dag te Wezel. Verder benedenwaarts was hetzelfde eergisteren nog vast. Op de Moezel is het ijs den 10 dezer reeds in beweging geweest.

In den avond van den 11 dezer, is het ijs te Wezel weder gaan vast zitten. Het water was nog een weinig wassende en teekende den 12 dezer, des middags, aan de peilschaal 6 el negen duim. In den namiddag van den 13 is het ijs te Rees in beweging geweest, alsmede in den avond van dien dag te Norderhetter.

Van den 15.

Den 13 's namiddags is het ijs te Wezel weder in beweging geweest, gelijk ook des avonds te Bislich. Gisteren morgen geraakte het te Rees in beweging en dreef langzaam door. Heden morgen is hetzelfde in het pannerdensche kanaal eenige oogenblikken in beweging geweest. Gisteren morgen was dit het geval te Emmerik. In den avond van den 11 is het ijs van de Moezel losgegaan, en in den Rijn te Keulen den 12 dezer. Men had daar toen 6 el 28 duim water. Te Wezel teekende hetzelfde gisteren morgen aan de peilschaal 6 el 2 duim.

'SHERTOGENBOSCH, 17 february.

Bij koninklijk besluit is aan den heer *de Brouckere*, lid van de tweede kamer der staten-generaal, op zijn verzoek, ontslag verleend als majoor bij de dienstdoende schutterij.

— Zaterdag avond is te 's Hage de heer *Thielemans*, referendaris bij het departement van buitenlandsche zaken, gearresteerd en onder verzekerde bewaring naar Brussel vervoerd. Zijne papieren zijn alle in beslag genomen.

— De heeren *de Potter*, *Coché Mommens* en *van der Straeten*, worden nog altijd ten strengsten bewaard.

— Den 14 dezer heeft men te Gent den heer *Barthels*, eenen der redacteurs van den *Catholique*, gevat en in hechtenis genomen; MEN ZEGT, dat hij sterk betrokken is in de zaak van den heer *de Potter*; de in beslag genomene papieren op het bureau van dat dagblad schijnen tot dezen maatregel aanleiding gegeven te hebben; men verzekert, dat hij reeds naar Brussel is vervoerd.

(*Journal de Gand*.)

— Er is onlangs eene gekleurde karikatuur in het licht verschenen, voorstellende den heer *van Maanen*, gezeten aan eene tafel, waar hij grimlagchend de boodschap van den 11 december en het besluit der afzettingen schrijft. Op den voorgrond spreken de heeren *de Polignao* en *Wellington* samen over blijkelyke opperhoofdigheid van onzen hoofdregter.

(*Courrier des Pays-Bas*.)

— Het besluit over de afzettingen moet noodwendig eenen ongunstigen indruk op de kamer maken. — Het moet slaafsche en blinde onderdanigheid, of vijandelijke en hatelijke partijdigheid ten gevolge hebben. — In een en ander geval zal de arme Natie voor de misgrepen der grooten boeten. (*Byenkorf*.)

— Het verwondert ons niet de protestanten met volharding te zien hun best doen om zich in Brabant uit te breiden en alle middelen in het werk te stellen om te slagen in hun ontworpen plan om hetzelfde geheel en al te *decatholiseren*; maar met regt ongetwijfeld verwonderen wij ons en maakt het ons tevens diep bedroefd, dat wij eenen priester, eenen katholieken pastoor de ondersteuning van zijnen naam zien leenen aan een der middelen, welke de secte bezigt en waarvan zij geen het minste goed gevolg verwacht; wij willen zeggen, de boeken, die zij in de scholen verspreidt, welke zij den kinderen doet ter hand stellen en in welke het venijn van het protestantismus op eene listige wijze verborgen wordt. Men weet, dat de heer *Lauwers* sedert langen tijd een dadelijk deel neemt in de werkzaamheden der lagere scholen, welke belast zijn met de voortplanting der onverschilligheid omtrent de katholieke leerstellingen, in afwachting dat men dezelve regtstreeks zal kunnen tegenspreken; twee boeken zijn ons onlangs in handen gevallen; het zijn twee priezen, gegeven aan kinderen, die de stadsschool van Brussel in Terarke bezoeken. Een dezer boeken behelst zeer berispelijke plaatsen. Eene vermaning tot de viering van het avondmaal is geheel en al naar den geest van het calvinismus opgesteld; het andere is niet geschikt om aan de jeugd zeer edele gevoelens in te prenten. Deze twee boeken dragen de handteekening van den heer *Lauwers*: in zijnen naam hebben belgische kinderen dezelve ontvangen. (*Catholique*.)

— De heer *Dawans*, vrederechter van het kanton Looz (provincie Luik), heeft niet willen gehoorzamen aan de bevelen van hooger hand gekomen, en heeft geweigerd de heeren burgemeesters te doen bijeen komen en zelfs de minste inlichtingen te geven.

— Wij hebben onder het oog een klein boekje, getiteld: *Boekje, aanwyzende de korpsen infanterie in het koninkrijk der Nederlanden*; de eerste bladzijde toont de tafel aan der regimenten, verdeeld in divisien, brigades en regimenten. Wij zenden den *National* met zijne aanhangers daar naartoe, om op het nauwkeurigst de partijdigheid van het gouvernement in de keus der kommandanten te zien; voor ons, vinden wij, dat al de divisie-kommandanten Hollanders zijn; onder de brigade-kommandanten telt men slechts één Zuid-Nederlander en voor de regimenten kommandanten insgelijks één enkel Zuid-Nederlander. Dat men nu zegge, dat het gouvernement billijk te werk gaat; de leden der staten zullen, zoo zij hierop eenen blik willen werpen, de dagteekening zien, waarop deze nieuwe regeling heeft plaats gehad en hoeveel gehoor het gouvernement aan de klachten der natie gegeven heeft. (*Courrier des Pays-Bas*.)

— Gister heeft zich hier ter stede een dolle hond vertoond, welke van de kanten van Berlicum was gekomen, alwaar hij onderscheidene menschen, gelijk ook een persoon in deze stad gebeten heeft; dadelijk heeft de regering zulks den ingezetenen bekend gemaakt en de noodige voorzorg doen nemen; nog gisteren avond, zoo wij vernemen, is het gelukt dien hond op de hoogte van het dorp Vugt, nabij deze stad, te dooden.

— Het parlement van Engeland heeft zijne werkzaamheden wederom begonnen; de kamers van Frankrijk, zullen den 2 maart aanstaande bijeenkomen; onze staten-generaal, zoo wij mogen hopen, zullen niet vertoeven met eenig teken van leven te geven. (*Courrier des Pays-Bas*.)

— Den 7 december heeft eene der gewigtigste gebeurtenissen de ontsteltenis in de stad Rio-Janeiro te weeg gebragt; de Keizer, de keizerin, dona *Maria* en de prins van Leuchtenberg hadden eenige dagen op het landgoed van Bota Fogo doorgebragt; terugkomende brak, bij het draaijen in de straat Lavario de distelboom van het rijtuig, de paarden gingen door; de Keizer, die dezelve mende, trachtte hen te vergeefs tegen te houden en brak de teugels; het rijtuig stortte om en met de grootste moeite werd men de paarden meester.

HH. MM. werden dadelijk in het eerst nabij zijnde huis gebragt; de geneesheeren snelden toe en weldra bespeurde men, dat H. M. de koningin zich niet bezeerd had, dat dona *Maria* eene sterke kneuzing aan het hoofd en de regter hand outvangen, en de prins van Leuchtenberg zijnen arm verrekt had; de val van den Keizer was ongelukkiger; hij viel op de regter zijde, brak twee ribben en bleef gedurende vijf minuten zonder kennis.

Wat hiervan ook zij, de eerste toestel is verdwenen en de wonden veroorzaken geene ongerustheid meer; alles doet hopen, dat de Keizer weldra aan zijne onderdauen, die bij deze gelegenheid de blijken der grootste gehechtheid hebben aan den dag gelegd, zal terug gegeven worden.

HOOGTE VAN HET WATER.

Aan de Peilschaal aan den Boom hier ter stede stond het water:

Den 16 februarij ten 12 ure 0 el 2 palm 9 duim boven O.

Den 17 " " " " 0 el 5 palm 4 1/2 duim boven O.

Aan den Paal te Arnhem stond de Rijn:

Den 14 februarij ael 6 palm 5 duim; gewassen 4 palm.

Den 15 februarij 3 el 3 palm 5 duim; gewassen 7 palm.

— Naar men verneemt is de Maas te Grave, Venlo en Maas-tricht thans weder aan het vallen.

PROCES VAN DEN CATHOLIQUE DES PAYS-BAS.

Woensdag den 11 dezer maand is aan de heeren procureur crimineel van Brugge en *Denet*, procureur der heeren burgemeester en wethouders van Wervicq, civiele partij, tegen den heer *J. B. de Nere*, uitgever van den *Catholique*, akte van desistement van het appel van het vonnis, gewezen door de regtbank van Yperen, welke den eisch tot opschorting der akte had vervorpen, beteekend.

De heer *de Nere* is in de zitting door den heer *Alexander Beaucourt*, procureur, vertegenwoordigd geworden.

De regtbank zitting genomen hebbende, werd de zaak van den heer *de Nere* tegen het openbaar ministerie, alsmede tegen de heeren burgemeester van Wervicq, s. civiele partij afgeroepen.

De heer president beveelt, den heer *de Nere* te roepen, hetwelk plaats heeft. Het openbaar ministerie vraagt het woord en beweert, dat krachtens art. 185 van het wetboek van criminele rechtspleging, de appellaat het regt niet heeft, om zich door eenen procureur te doen vertegenwoordigen, en besluit, dat het woord aan den heer *Beaucourt* mag outzegt worden, de heer *Beaucourt* vat het woord op, doch de regtbank verwijdert zich, en na 3/4 uurs geraadpleegd te hebben, verklaart zij, dat hij kan gehoord worden, welke alsdan het desistement hernieuwt en daarvan akte vraagt.

De heer *Denet*, procureur der civiele partij, vraagt akte op zijne beurt, en besluit tot het verleenen van afstand der regtzaak.

Het openbaar ministerie concludeert, dat de heer *de Nere* mag worden verklaard niet ontvankelijk in zijn appel en veroordeeld in de kosten.

De regtbank stelt de uitspraak uit, tot woensdag, den 17 dezer.

Hoe men op het ontwerp van den heer *de Potter*, zegt de *Byenkorf*, thans van toepassing wil maken het strafwetboek en bepaaldelijk art. 87 en 102, is voor ons een raadsel. — Veronderstellen wij eens, dat het plan van den heer *de Potter* opgang had gemaakt, dat, want wij willen het in de meeste uitgestrekt heid beschouwen, de geheele natie daaraan deel had genomen; — hoe zoude dan daardoor het gouvernement omver zijn geworpen? de geheele vertegenwoordiging zoude dan eenstemmig werken, met nadruk hare kracht doen gevoelen, maar zij zoude het dan toch alleen kunnen binnen de grenzen harer attributien en dit kan, dit mag, dit moet zij; daarvoor is zij ingesteld. — De meest uitgebreide uitvoering van het ontwerp, sluit dus den wettelijken staat van zaken niet uit, werpt dus de grondwet niet omver, en is dus geen strafbaar attentaat.

Maar het beheerend comité zal, meester om gelden uit te deelen, den weg aanwijzen, dien de vertegenwoordigers moeten bewandelen, het zal deszelfs leden buiten hare grenzen en tegen en boven de koninklijke magt stellen. — Die mogelijkheid doet ons het ontwerp afkeuren, maar maakt het niet misdadig; dergelijke handelingen van het beheerend comité zouden misbruiken zijn, welke niet liggen in het doel van het ontwerp; welke, zoo zij bestonden, strafbaar zouden zijn, de geheele vereeniging zouden ontbinden, maar die bij het ontwerp ook niet worden aanbevolen. — Maar daar komt nu het onhandig ministerie en spreekt van doodstraf en bannissement! waar is het gezond verstand gebleven? als *Diogenes* zullen wij met eene lantaarn gaan zoeken, om iemand te vinden, die het uilenteeken niet op het aangezicht draagt. Wil men zottepraat of bijgeeloof in aanzien brengen, zoo maakt de verkondigers er van tot martelaars.

Schrijvers, uitgevers en drukkers zijn niet alleen in hechtenis, maar *au secret*. — Waartoe dit *secret*? waartoe deze pijniging? het geschrift ligt daar. — Het is misdadig of het is het niet, er valt niets meer aan te veranderen of te plooijen. — Wil men straffen, voor dat de regter geoordeeld heeft?

Wij weten inderdaad niet of wij, bij al hetgene gebeurt, de schouders moeten ophalen of met den *Misanthrope* utroepen:

Je hais tous les hommes:

*Les un parcequ'ils sont méchants et malfaisants;
Et les autres, pour être aux méchants complaisants,
Et n'avoir pas pour eux ces haines vigoureuses
Que doit donner le vice aux ames vertueuses.*

In het *Algemeen Nieuws- en Advertentie-blad* van zaterdag, den 13 februarij is een brief geplaatst van eenen Hagenaar, betrekkelijk den heer *de Stassart*, welks inhoud aldus luidt:

• De redactie van den *National* en hare correspondenten in de *Lange Pooten* betoonen zich even onbehendig als hatelijk in derzelve uitvallen tegen den heer *de Stassart*; in huone woede

tegen een' man; die het voorwerp der ministeriële kwellingen is, schijnen zij niet te beseffen, dat hunne bittere vijandschap alleen kan dienen, om de belangstelling voor den geëerden afgevaardigden van Namen nog meer op te wekken. Ook is men algemeen verontwaardigd over zulke artikelen. Ieder vraagt, wat de heer *de Stassart* dan toch gedaan heeft, als prefekt der Mouden van de Maas, hetwelk zoo berispelijk zoude zijn; en men is gedrongen te erkennen, dat, zoo al de conscriptie, te midden der eindeloze oorlogen van *Napoléon*, een' drukken- den en smartelijken last voor de familien opleverde, de heer *de Stassart* evenwel de menschlievendheid en de billijkheid nimmer uit het oog verloor, in de vervulling der pligten, welke hem daarbij waren opgelegd. Zeer ten onrechte verwijt men in gemeld blad aan den heer *de Stassart*, hetgeen heeft plaats gehad met eenen conscrit, welke zeide aan de vallende ziekte onderhevig te zijn; de proef, waaraan men dezen lijder onderworpen heeft, kon voor hem van geene kwade gevolgen zijn, en zij was volstrekt noodzakelijk, om te doen blijken of het eene wezenlijke of voorgewende kwaal was. Aan geen gunstbejaag gehoor verleende, een vijand zoo wel van alle voorregten als van alle misbruiken, heeft de heer *de Stassart* noodzakelijk een aantal groote heeren moeten mishagen, maar de boeren achtten hem om deze zijne onpartijdigheid, om zijne minzaamheid jegens hen; en in het algemeen was hij bij deze klasse, zoo wel als bij den middelstand, bemind; en ware hij in betere tijden gekomen, men zoude dezen overheidspersoon in Holland even zeer als overal elders, regt hebben laten wedervaren. Teregt verwenschte elk het vreemde bestuur, dat ons onze staatkundige onafhankelijkheid en handel ontroofde; dan laten wij ook niet vergeten de gewigtige diensten, welke de heer *de Stassart* ons in zeer moeilijke omstandigheden heeft bewezen; bekennen wij tevens, dat zijne administratie, in vele opzichten, nog heden als een voorbeeld ter navolging zou kunnen dienen; en wanneer sommigen hem nog een kwaad hart toedragen om de designatie der *Gardes-d'honneur*, men herinnere zich dan ook, dat hij daarbij alles in het werk had gesteld, hetgeen dezen zoo wreeden maatregel eenigzins kon verzachten; dan, omstandigheden, waarop hij niets vermoegt, hebben zijnen goeden wil ten deze ongelukkig verijdeld. In allen geval zie ik niet wat het gedrag van den voormaligen prefekt en dat van den nu onafhankelijken afgevaardigden met elkander kunnen gemeen hebben. Het is de tegenwoordige, niet de verledene tijd die hier in aanmerking komt. Wanneer toch, zullen zij, die zich het oordeel over anderen aanmatigen, hunne eigene waarde in het oog houdende, meer doorzigt en regtvaardigheid aan den dag leggen?

In een artikel over de *gewaande zamenzwering om het gouvernement te veranderen*, waarvan de heer *de Potter* beschuldigd wordt, zegt de *Belge* onder anderen:

Maar is het wel waar, is het slechts waarschijnlijk, dat hij den minsten aanslag op het bestaan van het gouvernement heeft willen maken?

Wij zullen niet zeggen dat het karakter van den heer *de Potter* een dergelijk vermoeden wederspreekt; wij zullen ons alleen bepalen bij de vraag aan hun, welke hem beschuldigen, wat zij door het woord gouvernement verstaan?

Volgens ons gevoelen is het gouvernement, zoolang als het is opgericht, uit drie hoofddeelen zamegesteld; het koningschap, de kamers en de regterlijke magt.

Dat men ons nu maar eens gelieve te zeggen, welke van deze drie magten de heer *de P.* aangerand of bedreigd heeft? Wij zoeken dit te vergeefs.

Heeft hij aan den Monarch deze of gene van zijne hooge voorregten betwist?

Heeft hij aan de kamers het regt betwist, dat zij in de wet gevende magt hebben?

Heeft hij de burgers aangespoord om de vonnissen of besluiten der regterlijke magt te miskennen?

De heer *de Potter* heeft niets van dat alles gedaan; hij wil integendeel, dat men in alle omstandigheden en boren alles, de onderwerping aan en den eerbied voor de wettelijke praktijk. Hoe! hij wil de grondwet, alle vrijheden en instellingen, welke zij heiligt, alle magten, welke zij heeft daargesteld, en echter beschuldigt men hem van het gouvernement te willen veranderen!!!!

De burgemeester en assessoren van *Monstier* (provincie Namen) hebben aan den vrederegter van hun kanton op deszelfs inquisitoriaal brief, betrekkelijk het teekenen der verzoekschriften, het navolgende antwoord gegeven:

Ja, mijnheer de regter, mijne assessoren en ik hebben een verzoekschrift tot herstel der grieven geteekend; wij hebben hetzelfde vrijwillig, zelfs met ijver geteekend, uit hoofde wij door de grondwet daartoe gerechtigd waren; overtuigd, dat den Koning niets meer ter harte gaat dan het geluk zijner onderdanen, hebben wij hem, door tusschenkomst onzer vertegenwoordigers, de publieke opinie, betrekkelijk de onderwerpen in ons verzoekschrift vermeld, willen bekend maken; hierdoor vroegen wij, volgens ons gevoelen, op eene wettige wijze het herstel der grieven en het behoud onzer grondwet; hierdoor hebben

wij eene wezenlijke dienst aan het vaderland bewezen, zonder de liefde en de achting, welke wij verschuldigd zijn en steeds aan den doorlichtigen persoon des Konings zullen blijven bewijzen, te kwetsen.

Geene listen, bedreigingen noch kuiperijen zijn gebezigd, verre van daar, mijnheer de regter, een ieder heeft met ijver geteekend en niemand, die heeft kunnen schrijven of teekenen, is achterwege gebleven.

(Geteekend) E. ROSART, burgemeester;
A. G. LECLERQ, F. J. LUMAY, assessoren.

Naar ons gevoelen, zegt de *Courrier de la Meuse*, is het tijd, en meer dan tijd, dat het gouvernement ernstige opmerkingen beginne te maken, omtrent het gedrag, hetwelk het houdt, en omtrent het lot, hetwelk het zich bereidt. Het is nog niet te laat, niets is hopeloos; maar wij zouden niet raden om nog lang te wachten. Eene natie wordt niet gemakkelijk verbitterd en komt langzaam in beweging; men kan dezelve jaren lang folteren alvorens haar het geduld te doen verliezen en haar tot het uiterste te brengen; maar is zij eenmaal in ernst verbitterd, heeft zij eenmaal besloten zich te bevrijden en van de onderdrukking te verlossen; heeft zij de kreet van onafhankelijkheid en vrijheid eenmaal doen hooren en heeft die eenmaal alom weërgalmd; dan is het ook zeer moeilijk de beweging tegen te houden; ten minste men houdt ze niet tegen door dezelve met geweld te willen beteugelen.

De heer *van Maanen* kent de regels van het despotismus, hieraan twifelen wij niet; wij willen zelfs wel gelooven, dat hij dezelve beter dan iemand anders kent. Maar kent hij het karakter van het belgische volk? kent hij zijn tijdperk? kent hij den zedelijken staat der natie? weet hij, welk een onderscheid er is tusschen de Nederlanden van 1812 en die van 1830? weet hij, welk een afstand die twee tijdperken van elkander scheidt? Indien hij dit weet, en desniettegenstaande handelt, zoo als hij doet, dan is zijne vermetelheid groot en onbegrijpelijk; indien hij er onkundig van is, dan zal hij het weldra weten.

Want men moet niet gelooven, dat men het zoo verre zal brengen, dat men ons onze zeden, onze grondbeginselen, ons verstand en onzen smaak zal doen afleggen; men moet zich niet verbeelden, dat men thans, nu de natie de grondwet begrijpt en de oprechte en volledige uitvoering van dezelve wil, slagen zal, om haar die eensklaps te doen vergeten en dezelve door het wetboek van eigen goedvinden te vervangen. Zulk eene verandering komt ons volstrekt onmogelijk voor, en men zoude de vrijheid der drukpers vernietigen, was men niet meer zeker van den goeden uitslag. Wij denken zelfs dat men hoe meer men zoude verwoesten, des te minder zoude gevorderd zijn. Aldie willekeurige handelingen worden geteld en gewogen; al die geweldnarigheden en onregtvaardigheden worden opgeteekend in het groot boek der publieke opinie; hoe meer er zijn, des te verschrikkelijker zal de te doene rekening wezen, des te schrikbarender zal de dag van het aanstaande oordeel zijn.

Men moet zich de voornaamste daadzaken herinneren, welke wij gezien hebben.

Op het einde van november 1829, op het oogenblik dat men geheel iets anders verwachtte, verschijnt de wet op het onderwijs; nadat men ons zoo dikwijls een stelsel van redelijke vrijheid, ten minste halve vrijheid had aangekondigd, stelt men ons voor, om de slavernij van het onderwijs door eene wet te heiligen, men trekt zijne beloften in. — De natie beklagt zich meer luid dan te voren; de petitien komen met hoopen aan, voorzien van honderd duizenden onderteekeningen. — Hoe antwoordt men op die klagten? men beantwoordt dezelve door de boodschap van den 11 december, men beantwoordt dezelve met bedreigingen, men beantwoordt dezelve door het besluit *Brugmans* en door het besluit *Fonteyn-Verschuir*, men beantwoordt eindelijk dezelve door het ontwerp van wet tegen de vrijheid der drukpers. Men stelt eene soort van inquisitie tegen de burgers daar, die van het heilig regt van petitie hebben gebruik gemaakt. — De natie wordt natuurlijkerwijze meer en meer verbitterd, men spreekt van het weigeren der subsidien aan een dergelijk ministerie en het budget is inderdaad bijna verworpen geworden. — Wat doet het? voor één jaar van geld voorzien zijnde, wreekt het zich over een gedeelte der tweede kamer, heroeft ambtenaren van hinnen post en traktement, alleen omdat zij tegen hetzelfde hebben durven stemmen. De natie betoont zich genegen om die slachtoffers van de willekeur schadeloos te stellen, een Belg stelt een ontwerp voor om dit doel te bereiken; maar hij wil de intekening uitstrekken tot ieder ander, die door eenigen onwettigen maatregel mogt aangerand worden, maar hij stelt tevens middelen voor, welke hij meent geschikt te zijn, om het despotismus in het algemeen op eene voordeelige wijze te bestrijden. — De heer *van Maanen* antwoordt, dat die Belg een *zamenzwaaarder* is, dat hij *het gouvernement wil veranderen*, en hij vervolgt hem als zoodanig; dit is nog niet alles, hij beschuldigt van medeplichtigheid twee der drukkers, die dat ontwerp hebben uitgegeven, hij zet hen in de gevangenis, en hij zet hen heimelijk!

Zie nu eens, hoe ver de onredelijkheid gaat. Of deze heeren zullen niet in staat van beschuldiging gesteld worden, hetgeen

een dwijfelijk en ontwijfelbaar voorkomt; en in dat geval zal het geheele koningrijk weten, dat het ministerie met geweld zal beproefd hebben, om het daarstellen der *belgische rente* te beletten, en dat het zulks te vergeefs beproefd heeft: of *wel* zij zullen in staat van beschuldiging gesteld en gevonnist worden; en in dat geval, zal de *rente* veel schielijker en veel gemakkelijker worden daargesteld; want, zoo als wij reeds gezegd hebben, men moet niet gelooven, dat men het zoo verre zal brengen, dat men de oppositie door dergelijke maatregelen zal afschrikken. Het geweld en de onregtvaardigheid kunnen niets doen, dan zich dagelijks meer vijanden maken en zich den blaam en de verachting zelfs van de onverschilligste lieden op den hals halen. Kleinmoedigheid behoort niet tot het belgische karakter, en het zal den heer *van Maanen* niet gelukken, om die in hetzelve te brengen; dat hij zich hiervan vrij verzekerd houde.

WILLEMSTAD.

In het *Advertentie-blad* van den 10 februarij, n° 12, is een brief geplaatst, die door eenige burgers van de Willemstad op den 2 daer te voren zoude geschreven zijn, en waarin die burgers zich bitterlijk beklagen over eenen brief, die hij ons uit hunne vermaarde vesting ontvangen en in ons dagblad van den 21 januarij II. opgenomen is. — Zij kunnen er hun hartzeer niet over verbergen, dat door eenen hunner ingezetenen zoude geklaagd zijn over het *willekeurig* afzetten van eenige *zeer respectabele ambtenaren*, zij vermeenen, dat het ministerie ten onrechte daarover beschuldigd wordt. — Het doet ons leed de teedere gevoelens der burgers van de Willemstad door het plaatsen van dien brief gekwetst te hebben, hadden wij dit kunnen voorzien, voorzeker zouden wij dan den brief hebben teruggezonden; maar daarentegen moeten zij ons dank zeggen, dat wij daardoor voor hen de gelegenheid hebben daargesteld, om hunne genoegdoening over die *remotien* in zeker opzigt te kunnen verklaren; en over welke *remotien* zij des te minder onverschillig zullen wezen, omdat ten gevolge van dien er voor hunnen burgemeester weder een kansje kan gewaagd worden, om ook eens tot district-commissaris te worden aangesteld; want, zoo als het spreekwoord zegt, *den eenen syn dood, is den anderen syn brood*.

Zij schijnen mede gebelgd te wezen, dat door onzen correspondent, zoo als zij voorgeven, de *meerderheid* der leden van de tweede kamer voor *lage, buigzame en slaafsche kruipers, die ligtvaardig met hunne eeden spelen*, zouden zijn uitgemaakt. — Ofschoon wij onze correspondenten voor het door hen geschrevene verantwoordelijk laten, vermeenen wij evenwel in het onderhavig geval aan de burgers van de Willemstad te moeten doen opmerken, dat hunne voorgevens geheel bezijden de waarheid zijn. — In den bedoelden brief wordt geen woord van de *meerderheid* der leden van de tweede kamer gesproken; deze worden van niets beschuldigd of in het minste beleedigd, maar het zal evenwel door niemand worden tegengesproken, dat, indien de geremoveerde leden zoo *ligtvaardig* met de door hen gedane eeden hadden willen spelen, dat is te zeggen, tegen hun gevoelens en de inspraak van hun geweten handelen, zoo als men met redenen mag veronderstellen, dat door eenigen uit *lage buigzaamheid* is gedaan, ten minste wanneer men hun vorig gedrag en voormaals gedane redevoeringen tot maatstaf neemt, zij dan uit hunne ambtsbetrekkingen niet zouden zijn ontzet geworden; het besluit van den 8 januarij geeft zelfs tot deze veronderstelling aanleiding.

Maar wat ons het meeste in den brief, die door eenige burgers van de Willemstad is geschreven, getroffen heeft, en zonder hetwelk wij denzelfden waarschijnlijk onbeantwoord zouden hebben gelaten, is de verklaring, dat zij zich verzekerd houden, dat geen burger of bewoner hunner gemeente de steller zoude wezen van den in ons dagblad van den 21 januarij geplaatsten brief, en daar zij ons ten deze uitdagen, achten wij ons verplicht daarentegen te moeten verklaren, dat wij bij het schrijven van dien brief niet tegenwoordig geweest zijn, en dat wij dus niet kunnen zeggen wie of daarvan eigenlijk de steller of schrijver is, maar het bewijs, dat wij denzelfden uit hunne vesting ontvangen hebben, zullen wij aan ieder door hen gekwalificeerd persoon, hetzij burgemeester, predikant of schoolmeester volgaarne toonen, want, ofschoon wij gewoon zijn de ontvangene en geplaatste stukken meestal dadelijk te vernietigen, heeft de voornoemde brief dat lot nog niet ondergaan.

Eene opmerking mogen wij evenwel niet voorbij laten gaan, deze namelijk, dat het ons onverklaarbaar voorkomt, dat eenige burgers van de Willemstad zoo stellig durven verklaren, dat geen bewoner van hunne plaats eenen zoodanigen brief zoude kunnen stellen en zeker ook niet schrijven en verzenden. — Wij zijn in de Willemstad niet bekend en mogelijk kennen wij geen der ingezetenen, en durven ons dus niet vermeten eene zoodanige verklaring tegen te spreken, doch om zoo eene verklaring met volle zekerheid te kunnen doen, zoude het niet alleen

noodig zijn, dat op het postkantoor naauwkeurige aantekening van alle verzonden wordende brieven werd gehouden, hetwelk door een paar minuten daags mogelijk zoude zijn bij te houden, en dat al de voetboden, indien er die zijn, werden onderzocht, maar daarenboven zoude de geheele en halve geleerdheid van die stad, zich tot die burgers moeten vereenigd hebben, en zich onderling bewijzen hebben gegeven aan dien brief niet medepligtig te zijn geweest, of wel moet de hooge policie in die vesting zoodanig zijn geregeld, dat niet alleen de openbare, maar zelfs de huisselijke en geheime handelingen van ieder ingezetenen worden bespied, en dan waarlijk heeft het bestuur het in die gemeente tot zulk eene hoogte gebragt, dat de leden daarvan met regt aanspraak op eene ridderorde mogen maken, en door het ministerie van policie, als ter navolging zal kunnen worden aanbevolen, en dan durven wij gerust zeggen, dat de oude en nieuwe jesuiten het nog nooit zoo ver gebragt hebben; ja de burgers van de Willemstad mogen zich dan gerust beroemen, dat het er bij hen niet *Donker* uitziet en de *Boel* in orde is, en dat men voor geene *jesuiten* behoeft bevreesd te wezen, en wij honden ons dus al mede verzekerd, dat door den burgemeester geene afkondiging zal behoeven gedaan te worden, om de brandspuiten te doen proberen, telkens en ten minste acht dagen, voor dat een of ander gebouw of schoorsteen in brand mogt geraken.

Wij hebben het onnoodig geacht dit ons antwoord door het *Advertentie-blad* aan de burgers van de Willemstad te doen geworden, omdat zij gelegenheid hebben hetzelve in den *Noord-Brabander* te lezen, die, ongeacht hunne ontkenning, in die vesting geabonneerden heeft, hetgeen niet sterk pleit voor hunne zoo even geroemde hooge policie, ten ware zij zich vergist hadden met het *Breda's Krantje*, dat zeer mogelijk in hunne gemeente nog onbekend is, en ofschoon in de hoofdstad van hun arrondissement gedrukt wordende, maar zeldzaam buiten de poorten verzonden wordt.

* * Na met eene langdurige ziekte geworsteld te hebben, en met de H. H. Sakramenten der stervenden voorzien te zijn, overleed heden alhier, de Weleerwaarde Heer **JACOBUS JOANNES DRIESSEN**, R. K. Priester en Kapellaan te Gendringen, in den jeugdigen leeftijd van ruim 27 jaren.

GENDRINGEN,
26 januarij 1830.

J. Th. VAN GOOR,
Executeur-Testamentair.

BEKENDMAKINGEN.

* * De Notaris **JOH. DE BERGH**, residerende te 's Hertogenbosch, heeft in het openbaar provisioneel verkocht:

Eene extra wel ter nering staande HUIZINGE, genaamd de *Rozenboom*, staande te 's Hertogenbosch in de *Kerkstraat*, met **STALLINGE, MOUTERIJ**, schoone **GRUTTERIJ** met **PAARDEN-MOLEN** en verdere toebehooren, uitkomende in de *Krullenstraat*; met de slagen voor f6250.00.

Alles bij gedrukte Biljetten breeder omschreven.

In gebruik te aanvaarden met 1° Mei 1830 en kunnde f 4000 als eerste hypotheek op voormelde Goederen onbetaald blijven.

De finale Verkoopning zal geschieden te 's Hertogenbosch, in het *Stads Koffijhuis*, staande aan de *Pensmarkt*, bewoond bij **JAN VAN DEUREN**, op Donderdag den 25 Februarij 1830, des avonds ten 6 ure.

* * Op een **INSTITUUT** te *Amsterdam* vraagt men, hoe eerder hoe liever, twee **ONDERMEESTERS** van den R. K. Godslietst; — Adres in Persoon of met vrachtvrije Brieven bij den Boekhandelaar **F. E. WIJMAN**, in de *Kalverstraat* bij de *Taksteeg* te *Amsterdam*.

* * In het laatst der aanstaande maand Maart, zal er in het openbaar te **KOOP** geveild worden, eene aanzienlijke partij **EIKEN BOOMEN**, bekwaam voor *Timmer-, Kuipen* allerlei *Gerief-Hout*, staande op de Goederen behoorende bij de *Wei-Hoeve*, gelegen onder *Vegchel*, langs de *Buundersteeg*, waarvan de dag nader zal worden bekend gemaakt.

De prijzen der granen, te *Eindhoven*, van dingsdag 16 februarij, zijn geweest:

Tarwe,	} <i>het nederlandsch mud:</i>	{	f 00.00 à 00.00.
Rogge,			" 4-50
Boekweit,			" 4-10 à 0-00.
Haver,			" 2-50 à 2-25.
Het nederlandsch pond boter.			" 0-64 à 0-60.
De vier nederlandsche ponden roggebrood			24 cents.